

**RZECZNIK PRASOWY
SĄDU NAJWYŻSZEGO**

Warszawa, dnia 16 września 2015 r.

PP II-016-14/15

**Pan
Karol Breguła**

[Redacted address information]

Szanowny Panie,

Działając z upoważnienia Pani prof. dr hab. Małgorzaty Gersdorf – Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, w nawiązaniu do pisma z dnia 2 września 2015 r., w którym wnosi Pan o ponowne rozpatrzenie wniosku z dnia 8 sierpnia 2015 r. o rozbudowanie prowadzonego przez Sąd Najwyższy Biuletynu Informacji Publicznej (BIP) poprzez zamieszczenie w nim rejestrów umów zawieranych przez wszystkie komórki organizacyjne Sądu Najwyższego uprzejmie wyjaśniam i informuję, co następuje:

Niezmienne pozostaje stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego wyrażone w piśmie z dnia 18 sierpnia 2015 r. stanowiącym odpowiedź na Pana wniosek z dnia 8 września br., w którym Dyrektor Biura Studiów i Analiz Sądu Najwyższego wyjaśnia, iż zawarte w treści pisma z dnia 8 sierpnia 2015 r. żądania wykraczają poza kwestie udzielenia informacji publicznej.

Odnosząc się do Pana wniosku o publikację w BIP rejestru umów Sąd Najwyższy prezentuje stanowisko, że istniejące unormowania o dostępie do informacji, w tym popularnie określanej mianem „publicznej”, nie nakładają, poza wyjątkami wyraźnie wskazanymi w ustawach, na żadną instytucję publiczną obowiązku prowadzenia rejestru zawieranych przez nią umów. Wyjątkiem w tej mierze jest np. Narodowy Fundusz Zdrowia, na który, w art. 135 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm., dalej: „ustawa o świadczeniach”), nałożono obowiązek zamieszczenia na prowadzonej przez ów Fundusz na stronie internetowej informacji o każdej zawartej – ale jedynie z zastosowaniem tej ustawy - umowie, z uwzględnieniem danych określonych rodzajowo w ustawie.

Zgodnie z prezentowanym dotychczas poglądem, do umów zawieranych przez Sąd Najwyższy, pomijając zawarte w trybie zamówień publicznych, nie ma zastosowania zasada jawności i przejrzystości gospodarowania środkami publicznymi w zakresie wskazanym w rozdziale 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 ze zm.).

Treść umów, których stroną jest Sąd Najwyższy lub Skarb Państwa - Sąd Najwyższy, co do zasady, objęta jest tajemnicą pracowniczą w znaczeniu, o którym mowa, między innymi, w art. 100 § 2 pkt 4 i pkt 5 Kodeksu pracy. Oznacza to również, że ewentualne udostępnienie takich umów lub elementów ich treści osobie trzeciej wymaga, w wypadku braku wyraźnego nakazu ze strony ustawy lub sądu, odrębnej zgody ze strony Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub osoby działającej w ramach Jego kompetencji (z Jego upoważnienia).

Należy także zauważyć, iż z żadnego z powoływanych przez Pana unormowań prawa międzynarodowego nie można wywieść ani obowiązku, ani nawet powinności prowadzenia postulowanego przez Pana rejestru umów zawieranych przez Sąd Najwyższy.

Odnosząc się do Pana żądania po raz kolejny podkreślić należy, że zagadnienie obowiązku realizacji wniosków tego rodzaju jest aktualnie przedmiotem postępowania, które toczy się w Trybunale Konstytucyjnym (sygn. akt K 58/13) w sprawie zgodności z Konstytucją niektórych przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 782 ze zm.). Do czasu zakończenia powyższego postępowania, zagadnienie obowiązku tworzenia rejestru umów zawieranych przez Sąd Najwyższy należy uznać za nierozstrzygnięte.

W odpowiedzi na Pana prośbę zawartą w piśmie z dnia 2 września 2015 r., o przesłanie na wskazany adres e-mail kopii treści instrukcji kancelaryjnej i innych dokumentów, zarządzeń regulujący obieg dokumentów i dokumentów księgowych w jednostce uprzejmie informuję, że wnioski takie należy, z powołaniem na właściwe przepisy, kierować do referatu do spraw dostępu do informacji publicznej Sądu Najwyższego.

Odnosząc się do wniosku o zwrot kosztów postępowania zasądzonych wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 8 czerwca 2015 r. (sygn. akt II SAB/Wa 512/15) informuję, że wyrok ten nie jest prawomocny i Sąd Najwyższy czeka na sporządzenie pisemnego uzasadnienia.

Z poważaniem

Prof. UŁ dr hab. Dariusz Świecki
RZECZNIK PRASOWY SĄDU NAJWYŻSZEGO